

Björn Afzelius

"Tankar i Ligurien"

Visit "[Tankar i Ligurien](#)" on MotoLyrics.com

Om man lever i en ankdamm,
och År fullstÅndigt tillfreds,
tror man snart att gÅllen År en ocean.
DÅ blir nÅckrosen en urskog,
och man sjÅlv en mÅnskilghet,
och pÅ varje frÅga har man sjÅlv ett svar,
Och allt bortom horisonten, kÅnns skrÅmmande och
fel,
som ett onaturligt, obegerligt spel.
DÅ blundar man och jÅser av sjÅlvbelÅtenhet,
och dumheten blir snart ens religion.

DÅ sitter man i Stockholm, i Lund och GÅteborg,
tre flugskitar i utkanten av vÅrlden,
och bedÅmmer och fÅrkastar, pÅ krogar och i
kÅk,
och avgÅr vad som har och saknar vÅrde.
DÅ vet man mer om Kina,
Peru och USA Ån dom tÅntar vet som lever dÅ var
dag.
Man behÅver inte frÅga dom sjÅlva hur det År,
och man behÅver verken lÅsa eller resa.

Det År som om man i Kairo krÅver kÅttbullar med
lÅk
som smakar som om mamma hade gjort dom.
Eller som att pÅ cafÅer i Paris, betÅlla sill,
och om dom tvekar peka tinningen emot dom.
Som att hÅlla Bajen fÅre en sketen pyramid,
och en schottis fÅre Beethovens mystik.
DÅ blir man sÅn som tysken År i Norditalien,
och dÅ fÅr man all den kÅrlek man fÅrtjÅnar.

"Ja, kÅrleken År vacker det År mÅnniskan som
År ful."
som Wennerberg sÅjer nÅr han År pÅ Årat.
Ska man skylla pÅ systemet eller kanske pÅ sej
sjÅlv?
Vem bestÅmmer vad man anser man ska gÅra?
Men den som bara blundar År inte riktigt blind,
Åven om det vore satan pÅ bekvÅmt.

Och om folkhemspråktheten ger en ständigt
bryderi
får man kanske gå och titta sej i spegeln.

Från min klippa i Ligurien ser jag bönderna som
går
och svänger sina liar ner' i dalen.
Dom arbetar med kroppen, under Solens vita klot,
får gamlingarna, kvinnorna och barnen.
I min stuga är jag allting, ute i världen ingenting.
Vilket värde vill jag sätta på mej själv?
Vill jag någonsin begripa den jord vi springer ur
får jag nog se till att va en smula ädmjuk!

Visit [Björn Afzelius](#) page on MotoLyrics.com, to get more lyrics and videos.